

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115204295
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6115204295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného HMG LEGAL, s.r.o., Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti odporcovi S. N., J.. XX. XX. XXXX, G. O. XXX, o zaplatenie 2 895,86 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti požadovaných úrokov z omeškania vo výške 0,62 Eur **z a s t a v u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 564,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 564,60 Eur od 16. 11. 2013 až do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 04. 03. 2015 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2 895,86 Eur s riadnym úrokom vo výške 9,90 % ročne z istiny 2 176,36 Eur od 27. 02. 2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2 583,06 Eur od 27. 02. 2015 až do zaplatenia.

Pred zahájením pojednávania vzal čiastočne návrh ohľadom sumy 0,62 Eur späť. Táto suma predstavovala časť požadovaných kapitalizovaných úrokov z omeškania.

Súd v zmysle § 96 OSP v tejto časti konanie zastavil.

Súd vykonal dokazovanie žalobným návrhom, zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi účastníkmi pod č. XXXXXXXXXXR dňa 16. 08. 2012, štandardnými informáciami o spotrebiteľskom úvere, výpisom z účtu, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 08. 08. 2013, podacím hárkom, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16. 11. 2013, všeobecnými obchodnými podmienkami a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľa s odporcom uzatvoril dňa 16. 08. 2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej odporcovi boli poskytnuté finančné prostriedky do výšky úverového limitu 3 850,-- Eur. V zmysle zmluvy sa úver úročil pevnou úrokovou sadzbou vo výške 9,90 % ročne. Keďže odporca poskytnutý úvere nesplácal a bol v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace, listom - oznámením o zosplatnení úveru vyhlásil pohľadávku za

splatnú k dátumu 15. 11. 2013. Celkový zostatok pohľadávky ku dňu 26. 02. 2015 predstavoval sumu 2 895,86 Eur, ktorá pozostávala z istiny 2 176,36 Eur, riadneho úroku v zmysle zmluvy vo výške 401,92 Eur, úrokov z omeškania v sume 312,80 Eur a poplatku za poistenie vo výške 4,78 Eur. Z uvedených dôvodov žiadal návrhu vyhovieť.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Zmluvný vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou treba posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže ide o úver poskytnutý bankou ako dodávateľom klientovi ako spotrebiteľovi.

Súd skúmal, či zmluva obsahuje náležitosti v zmysle citovaného zákona. Súd zistil, že úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi (odporcovi) pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok splátok úveru má byť prehľadným vymedzením povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok, poplatky a odmena veriteľa.

Ďalej zmluva neobsahovala podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (účinného v čase uzavretia zmluvy), pričom tieto nedostatky zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.).

Z výpisu predloženého navrhovateľom (na č. I. 49 spisu) vyplýva, že odporca uhradil celkom sumu 2 285,40 Eur. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ má nárok len na vrátenie rozdielu medzi poskytnutými peňažnými prostriedkami vo výške 3 850,- Eur a uhradenými peňažnými prostriedkami vo výške 2 285,40 Eur, t. j. na zaplatenie sumy 1 564,60 Eur.

V tejto časti súd návrhu navrhovateľa vyhovel.

Z prehľadu úhrad je zrejmé, že odporca nesplácal splátky riadne a včas a so splátkou splatnou 16. 03. 2013 bol v omeškaní viac ako 3 mesiace. Navrhovateľ ho listom zo dňa 08. 08. 2013 (č. I. 15), odoslaným odporcovi 09. 08. 2013 (poštový podací hárok č. I. 16-17) vyzval na zaplatenie omeškanej čiastky 351,65 Eur a upozornil ho na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Listom zo dňa 16. 11. 2013 (č. I. 18), odoslaným odporcovi dňa 19. 11. 2013, navrhovateľ odporcovi oznámil, že celý jeho záväzok z úveru sa stal dňom 15. 11. 2013 splatným a vyzval ho na zaplatenie 3 566,34 Eur do 26. 11. 2013. Odporca bol odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti úveru, t. j. od 16. 11. 2013 v omeškaní.

Súd potom priznal úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z priznanej sumy od 16. 11. 2013 a v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov ako aj úrokov z omeškania súd návrh zamietol ako bezdôvodný (úroky z omeškania od prvého omeškania so splátkou splatnou 15. 02. 2012 do 26. 02. 2015 navrhovateľ kapitalizoval v návrhu).

Požadované úroky z omeškania uplatnené z jednotlivých omeškaných splátok do zosplatenia úveru súd nepriznal, keďže z predložených dôkazov je zrejmé, že si ich vyčíslil nielen z istiny po splatnosti, ale aj z úrokov, na ktoré nárok nemá. Z predložených dôkazov a tvrdení navrhovateľa nebolo možné zistiť, v akej časti je nárok navrhovateľa na úroky z omeškania dôvodný. V tomto smere potom neuniesol dôkazné bremeno.

Čo sa týka požadovaných úrokov po termíne splatnosti, súd návrh zamietol z dôvodu, že v zmysle aktuálnej judikatúry po vyhlásenej predčasnej splatnosti pohľadávky nemá nárok veriteľ aj na dojednané úroky, ale len na sankciu predstavujúcu úroky z omeškania. Pokiaľ existovala dohoda medzi účastníkmi, ktorá toto umožňovala, takéto dojednanie je absolútne neplatné (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014, rozsudok Okresného súdu Prešov 29C/131/2011 v súvislosti s uznesením Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov súd náhradu trov konania nepriznal, keďže pomer procesného úspechu bol približne rovnaký.